

ЗВЕРНЕННЯ

депутатів Трускавецької міської ради до Президента України, Верховної ради України, Кабінету Міністрів України, Міністерство у справах ветеранів України та Комітету Верховної Ради України з питань прав людини щодо внесення змін до Статуту Реєстру для визнання загиблих військовослужбовців та всіх інших категорій постраждалих у період з 20 лютого 2014 року до 24 лютого 2022 року, жертвами збройної агресії РФ та надання статусу постраждалих від збройної агресії РФ із правом на належну компенсацію та підтримку

Ми, депутати ТМР, підтримуємо ініціативу Співки “ОБ’ЄДНАНІ РОДИНИ УКРАЇНИ”, яка об’єднує громадські організації з багатьох куточків України та представляють інтереси родин Загиблих Героїв, щодо усунення дискримінації у питанні збору заяв від постраждалих для Міжнародного Реєстру збитків.

З січні 2025 року в Україні через вебпортал “ДІЯ” запрацювала реєстрація постраждалих для збору заяв про компенсацію збитків, втрат чи шкоди, завданих агресією Російської Федерації проти України, починаючи з 24 лютого 2022 року. Міжнародний Реєстр збитків, завданих агресією російською федерацією проти України (“КО4П”) створений для збору заяв про компенсацію збитків, втрат чи шкоди, завданих агресією російської федерації проти України, починаючи з 24 лютого 2022 року на території України в межах її міжнародно-визнаних кордонів, всім зацікавленим особам, а також державі Україна, і є першим кроком міжнародного компенсаційного механізму. Реєстр створений Україною, ЄС та 42 країнами та знаходиться в м. Гаазі.

Україна ініціювала Реєстр, який покликаний зафіксувати та визнати шкоду, завдану внаслідок військової збройної агресії РФ проти України. Однак, незважаючи на величезні втрати та гіркоту, що пережили родини загиблих Захисників і Захисниць України до 24 лютого 2022 року, величезна кількість цих родин, а також інших осіб постраждалих не були включені до цього Реєстру. Це створює подвійне відчуття несправедливості: з одного боку, ми маємо загиблих Героїв, які загинули на передовій, і цивільних осіб, які стали жертвами війни, а з іншого - держава не завжди готова визнати їх втрати належним чином.

Ми змушені констатувати, що держава до сих пір не визнала офіційно і публічно, що агресія Росії проти України розпочалась з лютого 2014. Водночас, це питання залишається важливим не лише для родин загиблих Захисників України, а й для міжнародної спільноти. Ми бачили, як світ реагував на вторгнення 24 лютого 2022 року, але більшість західних партнерів та Європейський Союз не мають чіткої позиції щодо збройної агресії, яку росія веде з лютого 2014 року. Це затягування часу з офіційним визнанням агресії знецінює жертви, які принесли наші Захисники. Також насторожує те, що з погодженням оформлення заяв тільки з 24 лютого 2022 року, Україна підтримує наратив про “три роки війни”?! Ми заявляємо, що в Україні один ворог і одна війна з 20 лютого 2014 року і по теперішній час. На нашу думку, Україна має вжити низку заходів для захисту інтересів сімей загиблих Захисників і Захисниць України на міжнародному рівні та визнати їх внесок у захист країни з початку агресії Росії. Україна повинна активно лобіювати визнання на міжнародному рівні через дипломатичні канали, закликаючи міжнародні організації та уряди інших країн визнати зусилля та жертви українських військових, як частину боротьби з агресією на глобальному рівні.

З урахуванням викладеного вище, звернутою до Президента України, Верховну Раду України, Кабінету Міністрів України, Міністерство у справах ветеранів України, Комітет Верховної Ради України з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин ініціювати перед учасниками та асоційованими членами Реєстру: внесення змін до Статуту Реєстру для визнання загиблих військовослужбовців та всіх інших категорій постраждалих у період з 20 лютого 2014 року до 24 лютого 2022 року, жертвами збройної агресії РФ та надання статусу постраждалих від збройної агресії РФ із правом на належну компенсацію та підтримку.

ДОДАТКОВО:

Парламентська Асамблея Ради Європи схвалила резолюцію, в якій визнається, що Російська Федерація веде агресивну війну проти України з лютого 2014 року. З початком війни в Україні у 2014 році, коли Росія анексувала Крим і почала підтримувати сепаратистів на сході України, країна пережила низку великих військових операцій, які призвели до значних втрат, як серед українських військових, так і серед цивільного населення.

У лютому 2014 року Росія здійснила військову анексію Крима, що стало першим актом агресії на території України.

Серпень 2014 року Іловайська трагедія, один з найгарячіших етапів війни. За різними оцінками, в Іловайській трагедії загинуло до 500

українських Героїв, ще сотні були поранені, зниклі безвісти або потрапили в полон.

Бої за Донецький та Луганський аеропорти (2014-2015), втрати серед українських військових і цивільних були великі, а самі аеропорти стали символом героїзму ЗСУ.

Дебальцево (зимово-весняна кампанія 2015), за різними оцінками, в боях за Дебальцево загинуло близько 200-300 українських Героїв, а також багато було поранено та потрапили в полон.

Бої за Маріуполь (2014-2015), це місто стало об'єктом чисельних атак, але в 2014 році після важких боїв місто залишилось під контролем України.

Після підписання Мінських угод у 2015 році, бойові дії не припинилися, а лише змінювалися за інтенсивністю. У період 2017-2019 років фронт стабілізувався на лінії зіткнення, але регулярні обстріли, спроби прориву та підриви продовжували.

Секретар міської ради

Наталія ПОНОМАРЕНКО